

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 4 decembrie 2019
(OR. en)

7772/14
DCL 1

GENVAL 17
EUROJUST 60

DECLASIFICARE

a documentului:	ST 7772/14 RESTREINT UE/EU RESTRICTED
din data:	25 aprilie 2014
Noul statut:	Public
Subiect:	Raport de evaluare privind cea de a șasea rundă de evaluări reciproce - Raport privind România

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor versiunea declasificată a documentului sus-menționat.

Conținutul acestui document este identic cu cel al versiunii precedente.

CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE

Bruxelles, 25 aprilie 2014 (12.05)
(OR. en)

7772/14

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

GENVAL 17
EUROJUST 60

RAPORT DE EVALUARE PRIVIND CEA DE
A ȘASEA RUNDĂ DE EVALUĂRI RECIPROCE

„Punerea în practică și funcționarea Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002
de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate
și a Deciziei 2008/976/JAI a Consiliului privind Reteaua judiciară europeană în materie
penală”

RAPORT PRIVIND ROMÂNIA

Cuprins

1.	REZUMAT	5
2.	Introducere.....	9
3.	Chestiuni generale și Structuri.....	12
3.1.	Informații generale	12
3.2.	Punerea formală în aplicare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust și a Deciziei 2009/426/JAI a Consiliului privind consolidarea Eurojust	15
3.3.	Punerea în aplicare a Sistemului național de coordonare Eurojust	16
3.3.1.	Corespondenți naționali	16
3.3.2.	Sistemul național de coordonare Eurojust (SNCE)	17
3.3.3.	Funcționarea SNCE și legătura cu Sistemul de gestionare a cazurilor (CMS).....	18
3.3.4.	Cooperarea SNCE cu unitatea națională Europol.....	20
3.4.	Biroul național la Eurojust	21
3.4.1.	Organizare.....	21
3.4.2.	Selecție și numire.....	21
3.4.3.	Competențele acordate membrului național	22
3.4.4.	Accesul Biroului național la partea restricționată din Sistemul de gestionare a cazurilor (CMS)	23
3.5.	Punctele de contact ale RJE	24
3.5.1.	Selecție și numire.....	24
3.5.2.	Funcționarea în practică a punctelor de contact ale RJE în România.....	26
3.6.	Concluzii	27
3.6.1.	Procesul formal de punere în aplicare (a legislației)	27
3.6.2.	Biroul național la Eurojust.....	28
3.6.3.	Punerea în aplicare a SNCE.....	29
3.6.4.	RJE.....	29
4.	Schimbul de informații	30
4.1.	Schimbul de informații din partea autorităților judiciare și de aplicare a legii către Eurojust	30
4.1.1.	Baze de date relevante pentru schimbul de informații cu Eurojust	30
4.1.2.	Obligația de a face schimb de informații în temeiul articolului 13 alineatele (5)-(7).....	30
4.1.3.	Aplicarea obligației de a face schimb de informații în temeiul articolului 2	

din Decizia 2005/671/JAI	31
4.1.4. Canale pentru transferul de informații către Eurojust în temeiul articolului	
13 din Decizia Eurojust	31
4.2. Feedback din partea Eurojust	32
4.2.1. Perceperea calitativă a fluxurilor de informații dintre Eurojust și România	32
4.2.2. Dificultăți de ordin practic sau juridic întâmpinate cu ocazia schimbului de	
informații cu Eurojust	32
4.2.3. Proiectul E-POC	32
4.3. Concluzii	33
5. Aspecte operaționale.....	34
5.1. Statistici.....	34
5.2. Experiența practică în ceea ce privește Eurojust.....	34
5.3. Alocarea cazurilor către Eurojust, RJE sau către alte entități	34
5.4. Experiența în cazurile legate de competențele atribuite Eurojust	38
5.5. Experiența practică privind reuniunile de coordonare	39
5.5.1. Perceperea calitativă	39
5.5.2. Rolul SNCE	39
5.6. Utilizarea coordonării permanente (OCC)	39
5.7. Experiența în cazurile legate de cooperarea dintre SNCE și unitatea națională	
Europol.....	40
5.8. Concluzii	40
6. Cooperare.....	42
6.1. Cooperarea cu agențiile UE și alte entități	42
6.2. Cooperarea cu statele terțe	42
6.2.1. Politica în privința implicării Eurojust	42
6.2.2. Valoarea adăugată a implicării Eurojust	42
6.3. Experiența practică privind RJE.....	43
6.3.1. Cooperarea dintre membrul național și RJE.....	43
6.3.2. Resurse alocate pe plan intern pentru RJE	43
6.3.3. Performanța operațională a punctelor de contact ale RJE	43
6.3.4. Perceperea site-ului internet al RJE și a instrumentelor acestuia	44
6.4. Concluzii	45
7. Tehnici speciale de anchetă - Experiențe practice	46
7.1. Livrările supravegheate [articolul 9d litera (a)]	46

7.2.	Echipele comune de anchetă (articolul 9f).....	46
7.3.	Alte tehnici speciale de anchetă	48
7.4.	Concluzii	48
8.	Formare și sensibilizare	49
8.1.	Promovarea utilizării Eurojust și RJE	49
8.1.1.	Formare.....	49
8.1.2.	Alte măsuri.....	49
8.2.	Formare specifică pentru membrii naționali și pentru punctele de contact ale RJE	49
8.3.	Concluzii	50
9.	Observații generale	51
9.1.	Evaluare generală	51
9.2.	Sugestii suplimentare din partea României.....	51
9.3.	Perceperea procesului de evaluare în ceea ce privește subiectul care face obiectul examinării.....	51
10.	Recomandări	52
10.1.	Recomandări adresate României.....	52
10.2.	Recomandări adresate Uniunii Europene, instituțiilor și agențiilor acesteia și altor state membre	53
10.3.	Recomandări adresate Eurojust/RJE.....	54
Annex A:	Programme for the on-site visit and persons interviewed/met	56
Annex B:	Persons interviewed/met.....	58
Annex C:	List of abbreviations/glossary of terms	64

1. REZUMAT

Vizita la fața locului din România din cadrul celei de a 6-a runde de evaluări reciproce a fost pregătită și organizată cu atenție de către autoritățile-gazdă. Echipa de evaluare a apreciat exactitatea prezentărilor care i-au fost oferite și răspunsurile oferite la toate întrebările acesteia. Toate acestea au dat echipei de evaluare posibilitatea de a deveni mai familiară cu detaliile de ordin practic ale situației specifice a României, sistemul juridic și judiciar al acesteia, precum și rolul pe care Eurojust și RJE îl pot juca pentru a sprijini autoritățile naționale competente în îndeplinirea atribuțiilor acestora în domeniul cooperării judiciare europene în materie penală.

Avizul echipei de evaluare este în general unul extrem de pozitiv. Principalele sale constatări sunt prezentate în cele ce urmează.

1. Eurojust și RJE sunt în general bine cunoscute și bine percepute de practicienii competenți din România. Autoritățile române gestionează în general cererile din partea altor state membre în mod adecvat și cu promptitudine. Sistemul român de cooperare internațională în materie penală pare să funcționeze bine și să se bazeze în principal pe contacte informale între practicieni și specialiști experimentați dedicate furnizării de informații juridice și soluții practice. Specialiștii, detașați la Ministerul Justiției, Direcția Drept Internațional și Cooperare Judiciară, la curțile de apel, la parchetele de pe lângă curțile de apel și la Parchetul General, se cunosc și lucrează împreună.
2. Cu excepția unor magistrați care lucrează în secțiunile penale a 15 curți de apel, judecătorii par în general să fie implicați în cooperarea internațională în materie penală într-o măsură mult mai mică decât procurorii, în principal datorită faptului că competența în etapa care precede procesul penal aparține procurorilor împreună cu poliția judiciară. Totuși, judecătorii sunt reprezentați în cadrul punctelor de contact ale RJE și al Sistemului național de coordonare Eurojust (SNCE).

3. Cooperarea cu Eurojust a început înaintea aderării României la UE la 1 ianuarie 2007. La 2 decembrie 2005 a fost semnat un acord în virtutea căruia un magistrat de legătură român a fost detașat la Eurojust în septembrie 2006. Cooperarea cu RJE datează de asemenea din 2001.
4. România a transpus în dreptul intern toate dispozițiile Deciziilor Consiliului privind Eurojust și RJE în mod corespunzător și la timp. Legislația română cuprinde numeroase detalii care sunt atât în litera, cât și în spiritul textelor respective.
5. Eurojust și Biroul național român și membrul național au o bună reputație în rândul practicienilor. Întrucât membrii naționali anteriori și actuali sunt și procurori, în special în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), aceasta înseamnă că sunt bine cunoscuți în rândul practicienilor, formalitățile fiind prin urmare minime, având drept rezultat faptul că asistența în ambele direcții este adesea foarte rapidă. Membrul național are ușor acces la cazierul judiciar național și alte sisteme de informații relevante. Acesta pregătește un raport anual care este larg difuzat (Ministerul Justiției, Parchetul General, Consiliul Superior al Magistraturii și Parlament).
6. Majoritatea contactelor cu Eurojust au loc prin intermediul parchetelor de pe teritoriul României specializate pentru criminalitatea organizată (DIICOT) și corupție (Direcția Națională Anticorupție, DNA), nu numai la nivel central, ci și la nivel local; acest proces se desfășoară prin intermediul SNCE. DNA are o unitate de poliție judiciară care este special dedicată acestui proces.
- În puținele cazuri în care procurorii și judecătorii nespecializați au avut contacte cu Eurojust, experiența a fost descrisă ca fiind pozitivă și utilă.

7. SNCE, creat pentru a furniza un context intern pentru o mai bună cooperare la nivelul UE, este în prezent instituit; punerea sa în practică este în desfășurare și se poate preconiza că aceasta se va dezvolta și mai mult în timp.
8. România este una dintre puținele țări (alături de Bulgaria, Finlanda și Țările de Jos) care a instituit cu succes o conexiune securizată cu Eurojust pentru a facilita punerea în aplicare a articolului 13 din decizia Consiliului.
9. Reuniunile de coordonare au fost utilizate cu succes, însă ar putea cu siguranță să fie utilizate mai frecvent de România. În mod similar, echipele comune de anchetă (JIT) sunt considerate a fi un instrument util cu valoare adăugată practică. Autoritățile române au recunoscut, totuși, că România ar putea solicita intervenția Eurojust mai des de către România pentru crearea și finanțarea de JIT.
10. Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, un organism central creat în 2005 în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cuprinde mai multe agenții de aplicare a legii (unitatea națională Europol, biroul SIRENE, Interpol etc.) și merită menționat ca model de cooperare și coordonare. Este bine că directorul acestui centru face parte din SNCE.
11. România are un număr relativ redus de puncte de contact ale RJE comparativ cu alte state membre de dimensiune similară. Totuși, România participă în mod activ la activitățile RJE. RJE este reflectată de o *Rețea judiciară română* creată în 2004 și alcătuită din judecători, procurori și personal al Diviziei de cooperare judiciară internațională în materie penală din cadrul Direcției Drept Internațional și Cooperare Judiciară - Ministerul Justiției, iar sistemul în ansamblu pare să funcționeze bine. Este notabil faptul că membrul național la Eurojust este și membru al Rețelei judiciare române în materie penală.

12. Problema dacă cazurile ar trebui să fie alocate Eurojust sau RJE este una dificilă. S-au depus eforturi pentru soluționarea acestei probleme prin lege, deși cu câteva criterii care sunt neexhaustive. Alocarea cazurilor este de asemenea abordată în cadrul sesiunilor de formare pentru magistrați.

13. Formarea și sensibilizarea privind cooperarea judiciară internațională par să fie destul de bine organizate și eficace în România. Eurojust și RJE fac parte din formarea inițială realizată de Institutul Național al Magistraturii. De asemenea, periodic se organizează sesiuni de formare continuă. Totuși, potrivit Ministerului Justiției, persistă chestiuni nerezolvate, iar formarea periodică ar putea fi îmbunătățită și mai mult, în special pentru a-i include pe practicienii din zone mai îndepărtate ale țării. O strategie în acest sens se află în prezent sub analiză.

14. Echipa de evaluare a identificat o serie de bune practici în sistemul român. Acestea sunt evidențiate în concluziile ce urmează.

DECLASSIFIED

2. INTRODUCERE

Acțiunea comună 97/827/JAI din 5 decembrie 1997¹ a instituit mecanismul de evaluare a aplicării și a punerii în aplicare pe plan național a angajamentelor internaționale în domeniul luptei împotriva criminalității organizate.

În conformitate cu articolul 2 din acțiunea comună, Grupul de lucru pentru chestiuni generale, inclusiv evaluare (GENVAL) a decis la 22 iunie 2011 că cea de a șasea rundă de evaluări reciproce ar trebui să fie consacrată punerii în practică și funcționării Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate², modificată prin Deciziile 2003/659/JAI³ și 2009/426/JAI⁴, și a Acțiunii comune 98/428/JAI din 29 iunie 1998 de creare a unei Rețele judiciare europene⁵, ulterior abrogată și înlocuită prin Decizia 2008/976/JAI a Consiliului privind Rețeaua judiciară europeană în materie penală⁶.

¹ Acțiunea comună din 5 decembrie 1997 (97/827/JAI), JO L 344, 15.12.1997, p. 7-9.

² Decizia Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (2002/187/JAI), JO L 63, 2.3.2002, p.1-13.

³ Decizia 2003/659/JAI a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de infracționalitate, JO L 245, 29.9.2003, p. 44-46.

⁴ Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, JO L 138, 4.6.2009, p. 14-32.

⁵ Acțiunea comună 98/428/JAI din 29 iunie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de creare a unei Rețele judiciare europene, JO L 191, 7.7.1998, p. 4-7.

⁶ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua judiciară europeană, JO L 348, 24.12.2008, p. 130-134.

Evaluările urmăresc să fie cuprinzătoare și interdisciplinare și să nu se axeze exclusiv pe Eurojust și Rețeaua judiciară europeană (RJE), ci mai degrabă pe aspectele operaționale din statele membre. Aceasta înseamnă că, în afara cooperării cu parchetele, aceasta cuprinde de exemplu și modul în care autoritățile polițienești cooperează cu membrii naționali la Eurojust, modul în care unitățile naționale ale Europol vor coopera cu Sistemul național de coordonare Eurojust și modul în care feedbackul din partea Eurojust este direcționat către autoritățile polițienești și vamale adecvate. Evaluarea evidențiază punerea în aplicare la nivel operațional a tuturor normelor privind Eurojust și RJE. Astfel, evaluarea va acoperi și practicile operaționale din statele membre în ceea ce privește prima Decizie Eurojust, care a intrat în vigoare în 2002. Experiența acumulată în urma tuturor evaluărilor arată că statele membre se vor găsi în poziții diferite privind punerea în aplicare a instrumentelor juridice relevante, iar procesul actual de evaluare ar putea de asemenea să ofere o contribuție utilă statelor membre care e posibil să nu fi pus în aplicare toate aspectele noii decizii.

Chestionarul pentru cea de a șasea rundă de evaluări reciproce a fost adoptat de GENVAL la 31 octombrie 2011. Astfel cum a convenit GENVAL la 17 ianuarie 2012, i-a fost furnizat și Eurojust un chestionar. Chestionarul pentru Eurojust a fost adoptat de GENVAL la 12 aprilie 2012. Răspunsurile la chestionarul adresat Eurojust au fost transmise Secretariatului General al Consiliului la 20 iulie 2012 și au fost luate în considerare la elaborarea prezentului raport.

Ordinea vizitelor în statele membre a fost adoptată de GENVAL la 31 octombrie 2011. România a fost cel de al nouăsprezecelea stat membru evaluat în cadrul acestei runde de evaluări.

În conformitate cu articolul 3 din acțiunea comună, Președinția a întocmit o listă de experți pentru evaluările care urmau a fi întreprinse. Ca răspuns la o cerere scrisă adresată de președintele GENVAL delegațiilor la 15 iulie 2011, statele membre au numit experți care dețin cunoștințe practice substanțiale în domeniu. Echipele de evaluare sunt alcătuite din trei experți naționali, sprijiniți de doi membri ai personalului din partea Secretariatului General al Consiliului și observatori. Pentru cea de a șasea rundă de evaluări reciproce, GENVAL a fost de acord cu propunerea Președinției ca Eurojust, Europol și Comisia Europeană să fie invitate ca observatori.

Experții însărcinați cu întreprinderea evaluării României au fost dl François Dalli (Malta), dl Samuel Lainé (Franța) și dl Gabor Jancso (Ungaria). Trei observatori au fost de asemenea prezenți: dna Mariana Lilova și dna Stephanie Bovensiepen (Eurojust), precum și dna Carine Hanssens (Comisie) – împreună cu dna Cecilie Adserballe și dna Claire Rocheteau din partea Secretariatului General al Consiliului.

Prezentul raport a fost pregătit de către echipa de experți cu asistența Secretariatului General al Consiliului, pe baza constatărilor în urma vizitei de evaluare care a avut loc în România în perioada 22-25 octombrie 2012, precum și pe baza răspunsurilor detaliate ale României la chestionarul de evaluare împreună cu răspunsurile sale detaliate la întrebările suplimentare ulterioare.

3. CHESTIUNI GENERALE ȘI STRUCTURI

3.1. Informații generale

Principiile, structura și modul de organizare a sistemului judiciar român sunt stabilite prin Constituție și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată. În total, România are 4 000 de judecători și 3 000 de procurori pentru 22 de milioane de locuitori. Recrutarea și cariera atât ale procurorilor, cât și ale judecătorilor, precum și evaluarea și formarea acestora se desfășoară sub responsabilitatea Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), „garantul independenței sistemului judiciar”. Acest organism este de asemenea însărcinat cu monitorizarea punerii în aplicare a mecanismului de cooperare și de verificare pentru România și cu raportarea evoluțiilor acestuia către Comisia Europeană.

În domeniul aflat sub evaluare, distribuția birourilor judiciare se face după cum urmează:

- Curtea Supremă „Înalta Curte de Casație și Justiție”
- 15 curți de apel stabilite la nivel districtual, cu secțiuni specializate în materie penală
- 42 de tribunale stabilite la nivel județean, cu secțiuni specializate în materie penală
- 179 de judecătorii.

În plus, pe lângă fiecare instanță funcționează un parchet.

Majoritatea cazurilor în care Eurojust își poate exercita competența sunt gestionate la nivel central (în principal de către DIICOT și DNA) sau la nivel districtual (curte de apel sau parchet).

În România, etapa de anchetă a procedurilor penale este desfășurată de procuror, în timp ce anumite măsuri cum ar fi arestările și perchezițiile în locuințe trebuie să fie autorizate de către un judecător. Procurorii reprezintă astfel principalele autorități emitente și de executare competente pentru cooperarea judiciară în materie penală în etapa care precede procesul penal, cu următoarele condiții:

- procurorii nu sunt competenți pentru executarea mandatelor europene de arestare (MEA), recunoașterea deciziilor străine și transferul de proceduri penale, ei solicită instanțelor să emită o decizie în sensul respectiv; în ceea ce privește cererile de videoconferință primite, procurorii sunt competenți să le execute numai atunci când cazul în care cererea de asistență judiciară reciprocă (*mutual legal assistance* - MLA) a fost emisă se află în etapa care precedă procesul penal;

- pe de altă parte, instanțele sunt competente pentru executarea cererilor de videoconferințe primite dacă cererea de MLA a fost emisă într-un caz care se află în etapa procesului penal în statul emitent, precum și pentru executarea MEA, recunoașterea deciziilor străine și transferul de proceduri penale.

În etapa procesului penal și în cea care urmează acestuia, instanțele sunt competente să emită cereri de MLA și MEA în toate cazurile care țin de competența lor.

Divizia de cooperare judiciară internațională în materie penală aparține Direcției Drept Internațional și Cooperare Judiciară, un departament juridic specializat din cadrul Ministerului Justiției. Această divizie - potrivit Legii nr. 302/2004 privind cooperarea internațională în materie penală și altei legislații - cooperează în calitate de autoritate judiciară (centrală) în ceea ce privește extrădarea, MEA, transferul persoanelor condamnate, valabilitatea hotărârilor străine, înghețarea, confiscarea, sancțiunile financiare (UE), transferul de proceduri, cererile de asistență judiciară reciprocă referitoare la etapa procesului și cea care urmează acestuia, precum și, în anumite cazuri, etapa care precedă procesul.

Activitățile tuturor parchetelor sunt coordonate în mod independent de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, condus de procurorul general al României. Acest parchet general joacă rolul unei autorități centrale pentru cererile de MLA în cazurile penale în etapa care precede procesul penal.

În acest context, este important de menționat că au fost create două parchete specializate cu competență exclusivă pentru anchetele referitoare la criminalitate organizată și terorism (DIICOT⁷) și la corupție (DNA).

Această structură organizațională, datorită în principal politicii în materie penală și gestionării tendințelor de criminalitate în România, duce la o situație în care majoritatea contactelor cu Eurojust provin din anchetele întreprinse de DIICOT și DNA, deoarece competențele acestora sunt destul de similare cu cele ale Eurojust. Alte parchete nespecializate au mai multe contacte cu RJE sau Rețeaua judiciară română (RJR).

DIICOT, Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, este o structură majoră cu proprie personalitate juridică și buget propriu, alcătuită din 280 de procurori specializați, 200 de membri ai personalului auxiliar și administrativ, precum și 40 de experți. Aceasta constă într-o structură centrală cu sediul la București, 15 servicii teritoriale cu sediul la nivel districtual și 26 de birouri locale răspândite pe întreg teritoriul național. *Biroul de cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională* din cadrul DIICOT gestionează în medie 1 000 de dosare de lucru pe an, peste 80% fiind cereri de MLA. Șeful acestui așa-numit „birou COOP” este responsabil de funcționarea Sistemului național de coordonare Eurojust (SNCE) din România, fiind și un punct de contact al RJE.

⁷ Articolul 12 din Legea 508/2004 stabilește o listă a infracțiunilor care țin de competența DIICOT. O parte esențială a acestei liste corespunde domeniului definit la articolul 4 din Decizia Eurojust a Consiliului (traficul de droguri, traficul de persoane, traficul ilicit de organe și țesuturi umane, traficul ilegal de migranți, falsificarea banilor și a mijloacelor de plată, criminalitatea informatică, contrabanda cu mărfuri, infracțiunile legate de activități ilegale de spălare a banilor, terorism și finanțarea terorismului etc.). Pentru unele infracțiuni, legea menționează că DIICOT este competentă numai în prezența unei organizații criminale.

DNA, Direcția Națională Anticorupție, este de asemenea organizată ca structură specializată și autonomă. Competența acesteia se axează pe infracțiunile de mită și corupție la nivel înalt și mediu, infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene și infracțiunile economice grave. DNA are o structură centrală, 15 servicii teritoriale cu sediul la nivel districtual și 3 birouri locale. Cei 130 de procurori ai DNA sunt sprijiniți în anchetele penale de propriii agenți de poliție judiciară ai DNA (170) și de 45 de experți înalt calificați în diferite domenii. Din 2006, DNA a gestionat în principal 326 de cereri active de MLA și 104 cereri pasive și a solicitat sprijin din partea Eurojust de aproximativ 30 de ori.

România cunoaște de asemenea și apreciază instituția magistraților de legătură și o utilizează pentru a-i detașa în diferite alte state membre pe unii dintre procurorii săi specializați în cooperarea internațională.

3.2. Punerea formală în aplicare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust și a Deciziei 2009/426/JAI a Consiliului privind consolidarea Eurojust

Decizia 2002/187/JAI a Consiliului a fost pusă în aplicare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene. Ordonanța respectivă a fost aprobată de Parlamentul României prin Legea nr. 85 din 8 aprilie 2008. A fost modificată în 2012 prin Legea nr. 35 din 19 martie 2012, pentru a pune în aplicare Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008.

Actul juridic respectiv constă în trei titluri, dedicate *Măsurilor instituționale și operaționale necesare pentru schimbul de magistrați de legătură* (Titlul I), *Cooperării cu Eurojust* (Titlul II) și, respectiv, *Funcționării rețelelor existente și viitoare la nivel național și la nivelul UE în domeniul cooperării judiciare* (Titlul III).

Echipa de evaluare apreciază calitatea legislației române de punere în aplicare a deciziilor Consiliului: nu numai că a fost concepută doar pe structura Deciziei Eurojust consolidate, ci este și detaliată și cuprinzătoare.

3.3. Punerea în aplicare a Sistemului național de coordonare Eurojust

3.3.1. Corespondenți naționali

(Pentru referință, a se vedea articolul 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007).

În România sunt 12 corespondenți naționali pentru Eurojust. Toți aceștia sunt funcționari de grad înalt și cu experiență desemnați de autorități care au, la nivel național, competențe pentru tipurile de infracțiuni în privința cărora Eurojust are competențe generale și/sau specifice, precum și pentru chestiuni în privința cărora Eurojust cooperează cu Europol, OLAF și Rețeaua judiciară europeană.

Cei 12 corespondenți naționali sunt:

- în cadrul structurii centrale a DIICOT, șefii respectivi de servicii însărcinați cu:

- criminalitatea organizată,
- traficul de droguri,
- criminalitatea economico-financiară,
- criminalitatea informatică,
- infracțiunile de terorism și cele contra siguranței statului (acest șef de serviciu fiind corespondentul național al Eurojust pentru chestiuni legate de terorism),
- cooperarea, reprezentarea și asistența judiciară internațională (acest șef de serviciu fiind responsabil de funcționarea globală a SNCE);

- în cadrul unității centrale a DNA, șeful Serviciului *de cooperare internațională, informare și relații publice*;

- în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, șeful Biroului de cooperare judiciară internațională în materie penală;

- șeful Departamentului pentru Lupta Antifraudă;
- în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, directorul Direcției generale operative;
- în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, șeful Centrului de cooperare polițienească internațională și
- în cadrul Ministerului Justiției, șeful *Diviziei de cooperare judiciară în materie penală*, în calitate de corespondent național pentru Rețeaua judiciară europeană.

Conform dreptului român, fără a aduce atingere principiului contactului direct între membrul național la Eurojust și autoritățile judiciare sau polițienești competente, corespondenții naționali sunt punctele sale de contact privilegiate.

3.3.2. Sistemul național de coordonare Eurojust (SNCE)

(Pentru referință, a se vedea articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007).

România a precizat că a optat pentru o abordare echilibrată și pragmatică în momentul desemnării membrilor SNCE, luând în considerare atât competențele autorităților de anchetă, cât și cele ale autorităților care se ocupă de cooperarea judiciară (unii dintre membrii SNCE au doar experiență privind anchetele penale, alții au doar experiență privind cooperarea judiciară sau polițienească, în timp ce alții au experiență în ambele domenii). Aceleași criterii s-au aplicat în ceea ce privește relația dintre RJE și Eurojust, în special având în vedere nevoia de selecție a cazurilor în care trebuie întreprinse/puse în aplicare acțiuni/competențe exclusive sau partajate.

Toți corespondenții naționali pentru Eurojust fac parte din SNCE. O mare parte a punctelor de contact ale RJE sunt de asemenea implicate în SNCE, unele dintre acestea fiind și corespondenți naționali ai Eurojust. După cum s-a menționat anterior, persoana responsabilă de funcționarea SNCE este și punct de contact al RJE.

Pe lângă autoritățile menționate la articolul 12 din noua Decizie Eurojust, alte autorități au fost desemnate în cadrul SNCE: Centrul de Cooperare Polițienească Internațională (unde se află birourile Europol, Interpol și Sirene), Departamentul român pentru Lupta Antifraudă, biroul român de recuperare a activelor și Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor.

Pentru moment nu există o competență specifică sau exclusivă conferită membrilor SNCE în afara aceleia de a coopera îndeaproape cu Biroul național la Eurojust, dacă este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor alocate Eurojust sau dacă o impun particularitățile cazului național de care este responsabilă persoana respectivă. Chestiunile Eurojust au prioritate față de toate celelalte chestiuni.

Principalul partener al membrului național la Eurojust este DIICOT (datorită competențelor sale speciale). Totuși, prin intermediul SNCE, membrul național poate contacta toți șefii de departament competenți în mod direct. În acest sens, legea de punere în aplicare din 2012 a oficializat de fapt o relație care era deja prezentă și care funcționa în sistemul penal român. Totuși, echipa de experți vede o valoare adăugată clară în faptul că noua lege creează o atribuție clară pentru membrii SNCE de a oferi asistență membrului național la Eurojust.

3.3.3. Funcționarea SNCE și legătura cu Sistemul de gestionare a cazurilor (CMS)

Conform noii Decizii Eurojust, SNCE a fost creat pentru a coordona activitățile întreprinse de corespondenții naționali ai Eurojust, corespondentul național al Eurojust pentru chestiuni legate de terorism, corespondentul național pentru Rețeaua judiciară europeană și până la alte trei puncte de contact ale Rețelei judiciare europene, precum și reprezentanți în rețelele pentru echipele comune de anchetă, crimele de război, recuperarea activelor și corupție.

În opinia echipei de evaluare, SNCE nu pare să funcționeze ca organism separat sau ca birou național de background pentru membrul național român la Eurojust. S-ar părea că sistemul a fost înadins conceput ca atare. Autoritățile române au recunoscut că SNCE este un sistem liber de puncte de contact pentru a oferi membrului național asistență la cerere, mai degrabă decât o organizație în sine. Datorită contextului specific al sistemului judiciar român, acesta ar putea fi un mod adecvat de asigurare a sprijinului pentru membrul național, deoarece pozițiile alese pentru a face parte din SNCE sunt acelea cel mai frecvent solicitate pentru asistență. Din această perspectivă, ar fi bine dacă Eurojust ar sprijini schimbul de experiență și de bune practici între SNCE din toate statele membre, de exemplu prin actualizarea periodică a Fiches Suédoises și organizarea de reuniuni ale persoanelor responsabile de funcționarea SNCE.

Autoritățile române au subliniat că, chiar dacă SNCE nu a fost conceput ca un organism național oficializat, legea prevede posibilitatea organizării și desfășurării de reuniuni ale membrilor SNCE. O reuniune poate fi inițiată la propunerea informală din partea unui membru al SNCE sau din partea membrului național la Eurojust, adresată corespondentului național al Eurojust responsabil de funcționarea SNCE.

Astfel de reuniuni se pot axa pe un subiect general sau specific de interes special pentru unii sau toți membrii SNCE sau ai Biroului național la Eurojust (reuniuni de consultare) sau ar putea fi dedicate unui caz concret (reuniuni de lucru). Șeful unității naționale Europol poate fi invitat să participe la reuniuni, iar acestuia i se poate solicita să furnizeze informații privind cererile de cooperare polițienească gestionate prin intermediul Europol. Ar trebui examinate avantajele și dezavantajele unei locații specifice pentru reuniune și aspectele financiare.

Prima reuniune a SNCE a avut loc în septembrie 2013.

Dreptul intern prevede de asemenea că SNCE poate fi implicat atunci când urmează să se decidă asupra alocării cazurilor între Eurojust și RJE sau alte organisme.

Până în prezent SNCE nu a primit cereri în acest sens. Totuși, există un proces de consultare și coordonare informală între membri ai SNCE desfășurat zilnic prin e-mail și/sau telefon.

Merită evidențiat că, în conformitate cu articolul 13 din OUG nr. 123/2007, membrii SNCE au dreptul de acces la CMS, însă numai în măsura permisă de Decizia Eurojust (articolul 16b) și dacă membrul național la Eurojust decide astfel după consultarea corespondenților naționali ai Eurojust. În prezent niciun membru al SNCE nu este conectat la Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust.

3.3.4. Cooperarea SNCE cu unitatea națională Europol

În dreptul intern este consfințit că: „SNCE menține legături strânse cu *unitatea națională Europol*. În acest scop, *șeful unității naționale Europol participă la întâlnirile membrilor SNCE și informează cu privire la cererile de cooperare polițienească gestionate de Biroul român de legătură la Europol, în special cu privire la solicitările Europol adresate autorităților române de participare a personalului Europol în cadrul echipelor comune de anchetă desfășurate pe teritoriul României sau de inițiere, derulare și coordonare de anchete penale*”.

De asemenea, unitatea națională Europol și biroul SIRENE se află sub supravegherea directorului Centrului de Cooperare Polițienească Internațională, care este unul dintre corespondenții naționali ai Eurojust și, prin urmare, membru al SNCE.

Reprezentanții altor autorități de aplicare a legii au fost incluși în SNCE în calitatea lor de corespondenți naționali ai Eurojust sau de puncte de contact pentru diferite rețele ale UE existente.

În acest context, sunt întrunite condițiile pentru o relație zilnică de lucru strânsă între membrii SNCE în chestiuni legate de activitatea operațională în cazuri individuale și de cooperarea internațională în materie penală.

3.4. Biroul național la Eurojust

(Pentru referință, a se vedea articolele 14, 14¹, 14², 15, 17, 18, 19 și 20 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007).

3.4.1. Organizare

România a încheiat un acord privind cooperarea cu Eurojust în ianuarie 2006 și a numit un magistrat de legătură care a devenit ulterior primul membru național român la Eurojust. În 2013, a fost numit un nou membru național.

Pentru moment, Biroul național la Eurojust este format din membrul național și adjunctul acestuia, al căror loc de muncă obișnuit este la sediul Eurojust; asistentul (administrativ) al Biroului este membru al personalului Eurojust.

Deși cadrul juridic prevede posibilitatea ca autoritățile române să numească asistenți ai membrului național și experți naționali detașați, aceste opțiuni nu sunt utilizate pentru moment. Cu ocazia vizitei la fața locului, echipa de evaluare a fost informată că resursele acordate Biroului național sunt considerate suficiente în raport cu volumul de lucru actual al Biroului.

3.4.2. Selecție și numire

Conform legii române, postul de membru național este deschis numai pentru procurori, în timp ce postul de adjunct este deschis atât pentru procurori, cât și pentru judecători.

Pentru ambele posturi, persoana trebuie să dețină:

- experiență de minimum 12 ani ca procuror sau judecător
- experiență relevantă în combaterea criminalității organizate, a corupției sau a terorismului,
- experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale.

Membrul național și adjunctul acestuia sunt numiți de ministrul justiției cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii. Un anunț public este făcut odată cu invitația tuturor candidaților potențiali de a-și prezenta CV-urile. Candidații de pe lista scurtă sunt invitați la un interviu desfășurat în fața unei comisii conduse de ministrul justiției. O procedură similară este prevăzută pentru numirea unui asistent al membrului național.

3.4.3. *Competențele acordate membrului național*

3.4.3.1. Competențe generale

Membrul național acționează sub autoritatea Ministerului Justiției, menținându-și totodată independența funcțională ca procuror.

Atribuțiile și competențele sale sunt prevăzute la articolele 14-15 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007, republicată. Membrului național român i-au fost acordate toate competențele operaționale prevăzute la articolele 9-9e din noua Decizie Eurojust.

Două competențe specifice care trebuie subliniate sunt legate de livrările supravegheate, urmărirea transfrontalieră și supravegherea transfrontalieră. Ca urmare a condițiilor stabilite în legea română și instrumentul juridic aplicabil între România și statul solicitat, membrul național are competența de a autoriza și coordona livrări supravegheate și de a autoriza urmăriri transfrontaliere și supravegherea transfrontalieră.

Membrul național român nu poate:

- să execute cererile de cooperare judiciară care au legătură cu un proces penal aflat în curs de desfășurare și nici pe cele care au ca obiect autorizarea/folosirea unor investigatori sub acoperire sau interceptarea de convorbiri telefonice și telecomunicații;
- să execute deciziile de cooperare judiciară a căror executare este, potrivit legii, de competența instanțelor judecătorești ori cele în a căror soluționare sunt date rezoluții, ordonanțe sau hotărâri judecătorești care, potrivit legii, sunt supuse unor plângeri ori căi de atac, după caz.

Membrul național român poate doar să solicite autorităților române să ia măsuri. Acesta nu are mijloace ierarhice pentru a le forța să dea curs unei cereri. Totuși, în practică nu au existat niciodată cazuri în care o autoritate locală competentă să refuze să coopereze cu membrul național. În plus, România a optat să instituie o obligație legală explicită a tuturor autorităților naționale de a coopera cu Eurojust și de a oferi motive pentru fiecare refuz de a da curs unei cereri din partea Eurojust.

3.4.3.2. Accesul la bazele de date naționale

Conform articolului 15 din Ordonanța din 5 noiembrie 2007 și în capacitatea sa de procuror național, membrul național are acces la Registrul cazierului judiciar român și la alte baze de date relevante, în aceleași condiții cu celelalte organe judiciare. Acesta este în general abilitat să solicite orice informație necesară pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

În prezent, membrul național nu are acces direct la orice bază de date națională. Întrucât conexiunile securizate necesare nu există, informația cuprinsă în registrele indicate anterior este obținută în schimb prin intermediul autorităților naționale.

3.4.4. *Accesul Biroului național la partea restricționată din Sistemul de gestionare a cazurilor (CMS)*

Membrul național este responsabil de gestionarea fișierelor de lucru temporare pe care le deschide și de tot ceea ce este legat de Sistemul de gestionare a cazurilor (funcționare, acces etc.). Acesta este unic responsabil de decizia dacă accesul la un fișier de lucru temporar este restricționat la alți membri ai Biroului național, la alți membri naționali la Eurojust sau la personalul Eurojust. Același nivel de acces a fost acordat adjunctului membrului național.

3.5. Punctele de contact ale RJE

3.5.1. Selecție și numire

România participă la reuniunile RJE din 2001, când avea statutul de observator până la aderarea la UE în 2007.

În titlul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007, la articolul 24, se instituie autoritatea ministrului justiției de a numi puncte naționale de contact ale Rețelei judiciare europene și ale altor rețele europene și naționale în domeniul cooperării judiciare.

În temeiul acestei legi, în 2010, ministrul justiției a adoptat Ordinul nr. 608/C. Acest ordin reglementează funcționarea, la nivel național, a Rețelei judiciare europene și a Rețelei judiciare române în materie penală. Secțiunea 1 este dedicată Rețelei judiciare europene și stabilește atribuțiile și activitățile punctelor de contact ale RJE și ale membrilor Rețelei judiciare române în materie penală.

Punctele de contact ale RJE sunt numite de ministrul justiției cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii.

România are în prezent nouă puncte de contact ale RJE, reprezentând următoarele autorități responsabile de cooperarea judiciară internațională în materie penală sau care se ocupă cu aceasta:

- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,
- DIICOT,
- DNA,
- Ministerul Justiției, Direcția Drept Internațional și Cooperare Judiciară,
- Înalta Curte de Casație și Justiție,

- curțile de apel cu experiență și cu un număr de cauze semnificative legate de Eurojust și RJE (în prezent București și Craiova),
- Consiliul Superior al Magistraturii.

Nu există nicio procedură de aprobare. La invitația Ministerului Justiției, fiecare dintre autoritățile indicate numește una sau mai multe persoane în calitate de puncte de contact ale RJE. Persoanele numite sunt apoi incluse ca atare în ordinul emis de ministrul justiției. Criteriile minime pentru numirea unei persoane în calitate de punct de contact al RJE sunt cele menționate la articolul 5 alineatul (12) din Ordinul nr. 608/C.

Datorită structurii sofisticate a normelor privind competența în sistemul român, echipa de evaluare consideră că este destul de dificil pentru un practician străin să stabilească imediat persoana competentă. Acesta ar putea fi motivul pentru care punctele de contact ale RJE sunt numite pe considerente de ordin practic. Pe scurt, punctele de contact în România cuprind:

- Funcționari care se ocupă de cazuri internaționale - acestora li se solicită de obicei asistență oricum, de asemenea alți procurori îi cunosc prin birourile pe care le reprezintă,
- Judecători specializați de la curtea de apel, din domeniile cele mai active din punct de vedere statistic - care se presupune că au o experiență mai bună și că sunt în măsură să ajute cel mai mult - fiind de asemenea membri ai Rețelei judiciare române.

Rețeaua judiciară română

În 2004, România a creat o Rețea judiciară română în materie penală. Aceasta este prezentată ca fiind rețeaua română corespondentă RJE. Secretariatul acesteia este asigurat de *Divizia de cooperare judiciară în materie penală (Direcția Drept Internațional și Cooperare Judiciară* din cadrul Ministerului Justiției).

Rețeaua este compusă din judecători din cadrul tuturor curților de apel și al Înaltei Curți de Casație și Justiție, din procurori ai parchetelor de la același nivel și din funcționari ai Ministerului de Justiție (în total 44 de membri). Membrul național la Eurojust și magistrații de legătură români sunt de asemenea membri ai rețelei naționale.

Membrii Rețelei judiciare române fac schimb de experiență și discută pe marginea practicii și legislației privind cooperarea judiciară în materie penală. Aceștia desfășoară reuniuni periodice, cel puțin o dată pe semestru. Scopurile acestor reuniuni sunt:

- a) Să permită membrilor să se cunoască și să facă schimb de experiență, în special în ceea ce privește aplicarea instrumentelor UE bazate pe principiul recunoașterii reciproce
- b) Să furnizeze o platformă pentru dezbaterile problemelor juridice și de ordin practic cu care se confruntă judecătorii și procurorii în cursul cooperării judiciare;
- c) Să identifice bune practici în cooperarea judiciară în materie penală;
- d) Să facă schimb de opinii.

3.5.2. Funcționarea în practică a punctelor de contact ale RJE în România

Correspondentul național al RJE are sediul la Ministerul Justiției (*Direcția Drept Internațional și Cooperare Judiciară, șeful Diviziei de cooperare judiciară în materie penală*) și asigură coordonarea rapidă a activităților punctelor de contact ale RJE în România și a relațiilor cu Secretariatul RJE.

Punctele de contact ale RJE în România organizează cel puțin o reuniune națională pe an, axată pe aspecte operaționale și chestiuni de interes pentru consolidarea cooperării judiciare în materie penală cu alte state membre și țări terțe.

Punctele de contact îndeplinesc atribuțiile specificate în Decizia RJE, acționând în calitate de intermediari activi în cererile de MLA și în alte tipuri de cereri formulate în cadrul cooperării judiciare. De asemenea, acestea oferă în mod proactiv asistență autorităților judiciare naționale, utilizându-și know-how-ul și expertiza în furnizarea de sesiuni de formare desfășurate fie la Institutul Național al Magistraturii, fie la nivel descentralizat. Unele dintre acestea sunt de asemenea implicate în calitate de experți în proiecte la nivelul UE și internaționale legate de cooperarea judiciară în materie penală. Punctele de contact ale RJE în România cooperează îndeaproape cu membrii Rețelei judiciare române pentru cooperarea în materie penală.

Orientări detaliate privind atribuțiile punctelor de contact ale RJE (inclusiv cele ale corespondentului național) și funcționarea RJE la nivel național se regăsesc la articolele 2-5 din Ordinul nr. 608/C/2010 al ministrului justiției.

3.6. Concluzii

3.6.1. Procesul formal de punere în aplicare (a legislației)

- România a transpus Deciziile Eurojust din 2002 și 2009 în dreptul intern, conformându-se cerințelor deciziilor respective.
- Articolul 13 din Decizia Eurojust a fost transpus în dreptul intern prin articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului din 5 noiembrie 2007, care precizează că „informațiile menționate la articolul 13 se transmit Eurojust atunci când sunt disponibile [...]”. Obligația nu se limitează la autorități specifice.
- România a instituit o obligație legală explicită a tuturor autorităților naționale de a coopera cu Eurojust și de a oferi motive pentru fiecare refuz de a da curs unei cereri din partea Eurojust. Acest aspect trebuie considerat o bună practică.
- România a stabilit în dreptul intern criterii și condiții preliminare clare privind selecția membrilor pentru Biroul național. Acest aspect trebuie considerat o bună practică.

3.6.2. Biroul național la Eurojust

- În prezent, Biroul român este format din membrul național, adjunctul acestuia și un asistent administrativ angajat direct de Eurojust. Toți membrii Biroului român au locul de muncă la Haga. Nu există niciun asistent al membrului național, deși aceasta este o cerință prevăzută la articolul 11 din OUG nr. 123/2007 în acord cu Decizia Eurojust.
- Principalele competențe prevăzute de decizie au fost acordate membrului național român.
- Membrul național are acces la Registrul cazierului judiciar și la alte baze de date în aceleași condiții cu celelalte autorități judiciare. În prezent, accesul acordat acestuia de la Haga este indirect.
- În timp ce membrul național trebuie să fie un procuror, adjunctul poate fi și un judecător. Ambii trebuie să aibă vechime în muncă de cel puțin doisprezece ani înainte de a fi numiți. Membrul național și adjunctul actuali sunt ambii procurori din cadrul parchetului specializat pentru criminalitatea organizată.
- Pentru durata mandatului, membrii Biroului național își desfășoară activitatea sub supravegherea Ministerului Justiției. O dată la trei luni, aceștia prezintă Ministerului Justiției un raport privind activitățile lor. În plus, Biroul național prezintă Ministerului Justiției un raport anual, care este transmis Parlamentului României, Consiliului Superior al Magistraturii și Parchetului General.
- Toți practicienii întâlniți au descris experiența lor privind Biroul român ca fiind una fructuoasă. Fostul membru național și actualul membru național au promovat utilizarea Eurojust, de exemplu găzduind grupuri de procurori și judecători români pentru vizite la Eurojust și RJE.

3.6.3. Punerea în aplicare a SNCE

- SNCE a fost instituit în mod oficial. Acesta este compus din 12 corespondenți naționali și 5 puncte de contact. De la crearea sa recentă, nu a primit nicio cerere.
- SNCE ca atare nu are niciun rol specific în transmiterea de informații în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust. Totuși, șeful *Biroului COOP* din cadrul DIICOT, care este însărcinat cu funcționarea globală a SNCE, este și responsabil de schimbul de informații cu Eurojust în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust într-un mod centralizat, structurat și securizat.
- SNCE din România este conceput ca o rețea liberă de puncte de contact privilegiate pentru Biroul național la Eurojust; fiecare dintre membrii SNCE exercită competențele specifice acordate prin propriul statut și propria poziție la nivel național și desfășoară activități operaționale zilnice care sunt parțial legate de Eurojust. Există un proces de coordonare și de consultări informale între membri ai SNCE desfășurat zilnic prin e-mail și/sau telefon. Niciun membru al SNCE nu este conectat la CMS.
- Până în prezent, a fost prezentată doar o propunere de reuniune; reuniunea a avut loc la 13 septembrie 2013. Locația reuniunii și logistica implicată au fost ridicate ca o posibilă chestiune.
- Desigur, se mai pot aduce îmbunătățiri privind funcționarea în practică a SNCE.

3.6.4. RJE

- Procesul legislativ de punere în aplicare a Deciziei RJE este încheiat.
- Cooperarea în practică între punctele de contact, cu susținere adăugată din partea Rețelei judiciare române, va soluționa cu promptitudine orice cereri. Experiența a demonstrat că RJE poate de asemenea să coordoneze executarea cererilor de MLA (ceea ce era din nou necesar datorită chestiunilor complicate aferente competenței) și să ofere asistență în acest sens.
- Rolul Rețelei judiciare române ca mijloc de difuzare a cunoștințelor și de sprijinire a colegilor în chestiunile referitoare la cooperarea internațională în materie penală merită de asemenea menționat.

4. SCHIMBUL DE INFORMAȚII

4.1. Schimbul de informații din partea autorităților judiciare și de aplicare a legii către Eurojust

4.1.1. Baze de date relevante pentru schimbul de informații cu Eurojust

Bazele de date naționale relevante pentru schimbul de informații cu Eurojust sunt cele administrate de Oficiul Național al Registrului Comerțului, Direcția pentru Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Inspectoratul General pentru Imigrări și Registrul Imobiliar din România.

4.1.2. Obligația de a face schimb de informații în temeiul articolului 13 alineatele (5)-(7)

Potrivit legislației naționale, informațiile trebuie transmise Eurojust în mod structurat. În general, toate autoritățile naționale au dreptul prin lege să facă schimb de informații cu Eurojust - dar numai după informarea Biroului național la Eurojust.

Cu toate acestea, articolul 19 din OUG nr. 123/2007 prevede două excepții. Acestea survin în cazul JIT [articolul 13 alineatul (5) din Decizia Eurojust] și în cazurile care ar putea avea repercusiuni la nivelul UE [articolul 13 alineatul (6) litera (c)]; în această situație, informațiile trebuie să fie furnizate de Parchetul General.

În cazul DIICOT, procurorii preferă în practică să transmită informațiile prin intermediul Biroului de cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională (în 2012, a fost instituită o bază de date în acest scop). La momentul vizitei, nu toți practicienii din birourile regionale ale parchetelor specializate în materie de criminalitate organizată erau la curent cu obligațiile în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust. Autoritățile române au explicat că, în practică, procurorii respectivi vor informa în mod normal *Biroul COOP* al DIICOT cu privire la orice caz cu implicații internaționale și vor solicita consiliere cu privire la modul în care trebuie procedat. *Biroul COOP* va avea astfel o imagine de ansamblu asupra tuturor cazurilor, cel puțin din cadrul parchetelor specializate în materie de criminalitate organizată și corupție.

Şeful acestui *Birou COOP* se asigură astfel că Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust primeşte informaţii în mod eficient şi fiabil.

Până în prezent, au fost transmise Eurojust 32 de notificări (29 în ceea ce priveşte criminalitatea organizată şi terorismul şi trei privind infracţiuni de corupţie).

Autorităţile române au ales să utilizeze modelul pus la dispoziţie de Eurojust.

4.1.3. Aplicarea obligaţiei de a face schimb de informaţii în temeiul articolului 2 din Decizia 2005/671/JAI

Informaţiile relevante sunt schimbate în mod structurat şi centralizat între corespondentul naţional al Eurojust în materie de terorism şi membrul naţional la Eurojust. SNCE nu este implicat.

4.1.4. Canale pentru transferul de informaţii către Eurojust în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust

Informaţiile transmise de către *Biroul COOP* al DIICOT către Eurojust se transferă prin intermediul unei conexiuni securizate.

În 2012 a fost semnat un memorandum de înţelegere pentru stabilirea conexiunii dintre România şi Eurojust. Obiectivul memorandumului de înţelegere respectiv a fost de a reglementa stabilirea, implementarea şi exploatarea unei reţele securizate între Eurojust şi România, permiţând transmiterea informaţiilor între România şi Eurojust, după cum se prevede în Decizia Eurojust, în special la articolele 12, 13 şi 13a. Reţeaua securizată Eurojust – România este alcătuită din dispozitive de criptare (puncte de trecere VPN - *VPN gateways*), plasate la administraţia din România, respectiv la cea a Eurojust, şi din linia de comunicare dintre acestea. Punctul de contact tehnic român pentru memorandumul de înţelegere este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia IT.

După cum s-a menționat deja, informațiile sunt transmise în mod structurat și sunt utilizate modelele elaborate de Eurojust.

Deși reglementată de legislația națională, nu s-a înregistrat în practică nicio situație în temeiul articolului 13 alineatul (8).

4.2. Feedback din partea Eurojust

4.2.1. Perceperea calitativă a fluxurilor de informații dintre Eurojust și România

Autoritățile române au declarat că nu au existat informații sau feedback în acest domeniu; cu toate acestea, informații de valoare ridicată au provenit din documente elaborate în cadrul Eurojust, cum ar fi orientări, rapoarte sau note menite să ofere o imagine de ansamblu cu privire la diferite aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală (precum prezentări generale ale jurisprudenței europene, aspecte constituționale și probleme practice recurente legate de aplicarea mandatului european de arestare).

4.2.2. Dificultăți de ordin practic sau juridic întâmpinate cu ocazia schimbului de informații cu Eurojust

Nu au fost întâmpinate dificultăți de ordin practic sau juridic cu ocazia schimbului de informații cu Eurojust.

4.2.3. Proiectul E-POC

România a fost inițial unul dintre parteneri în cadrul primului proiect E-POC în 2002 (alături de Italia, Franța și Slovenia). Cu toate acestea, România nu participă la proiect în prezent.

4.3. Concluzii

- În cadrul parchetului specializat în materie de criminalitate organizată, unitatea pentru cooperare internațională (Biroul COOP al DIICOT) îndeplinește sarcina transmiterii notificărilor către Eurojust, utilizând modelul furnizat de Eurojust.
- Autoritățile române au stabilit o conexiune securizată cu Eurojust în scopul punerii în aplicare a articolului 13. Notificările sunt transmise prin intermediul acestei conexiuni securizate. Acest aspect trebuie considerat o bună practică.
- Biroul național la Eurojust a primit 32 de notificări până în prezent. Dintre aceste notificări, 29 au provenit de la parchetul specializat în materie de criminalitate organizată (DIICOT), iar trei au provenit de la parchetul specializat în materie de corupție (DNA).
- Până în prezent, nu au fost detectate rezultate pozitive în temeiul articolului 13a din Decizia Eurojust. Cu puțin timp înainte de vizita de evaluare, membrul național român a primit din partea Unității de analiză a cazurilor a Eurojust un model pentru feedback, chiar și în cazul unor rezultate negative. În prezent se analizează posibilitatea furnizării unui feedback imediat la fiecare notificare utilizând acest model.

DECLASSIFIED

5. ASPECTE OPERAȚIONALE

5.1. Statistici

Biroul național la Eurojust deține statistici numai în ceea ce privește cazurile înregistrate în Sistemul de gestionare a cazurilor. Pentru 2011, numărul de cazuri înregistrate de România este de 71, iar numărul de cazuri înregistrate către România este de 105. Pentru 2012, numărul de cazuri înregistrate de România este de 58, iar numărul de cazuri înregistrate către România este de 97.

5.2. Experiența practică în ceea ce privește Eurojust

În general, din perspectiva națională, Eurojust a fost implicat în cazurile (bilaterale și multilaterale) pentru care Eurojust deține competență generală, precum și în cazurile urgente. De asemenea, Eurojust a fost implicat în cazurile în care nu a putut fi obținută asistență din partea RJE (foarte rar).

În timpul vizitei la fața locului, au fost oferite multe exemple de cazuri în care Eurojust a acordat asistență autorităților române. În rândul practicienilor există în general o bună cunoaștere a modului în care Eurojust poate să acorde asistență, deși expertiza relevantă aparține de fapt procurorilor care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT și DNA, întrucât aceștia sunt cei care solicită asistență în majoritatea cazurilor. Modalitatea informală de solicitare a asistenței, în special prin intermediul membrului național, pare să funcționeze bine în cazul României.

5.3. Alocarea cazurilor către Eurojust, RJE sau către alte entități

Ministerul Justiției și *Biroul COOP* al DIICOT sunt contactate adesea în primul rând în cazurile cu implicații internaționale și pot oferi consiliere cu privire la canalul adecvat pentru eventualele cereri.

În cadrul Institutului Național al Magistraturii au fost oferite formări specifice pentru a clarifica complementaritățile și diferențele dintre Eurojust și RJE și pentru a explica situațiile în care una dintre cele două entități se află într-o poziție mai bună pentru a asista autoritățile străine.

Autoritățile române au afirmat faptul că eforturile de formare vor continua în acest sens, incluzând orientări care urmează a fi redactate.

1. *Competența generală a Eurojust*

Decizia se ia de la caz la caz, ținând seama de anumite criterii juridice stabilite.

Atunci când, în cazul unei cereri de cooperare judiciară care privește infracțiuni grave, aflată în competența generală a Eurojust, emisă de o autoritate judiciară română sau adresată acesteia de către o autoritate a altui stat membru al Uniunii Europene ori a unui stat terț, transmisă membrului național la Eurojust sau primită de către acesta din partea unui membru național al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al unui magistrat de legătură la Eurojust al unui stat terț, membrul național la Eurojust apreciază că respectiva cerere este de competența Rețelei Judiciare Europene, acesta înaintează cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană, cu propunerea ca respectiva cerere să fie soluționată, și informează autoritatea emitentă în acest sens [articolul 13² alineatele (2) și (3) din OUG nr. 123/2007].

Criteriile juridice de care membrul național trebuie să țină seama la realizarea aprecierii sunt următoarele:

- a) cererea de cooperare judiciară a fost emisă într-un caz penal care, în plus față de statul care îl anchetează, privește trei sau mai multe state sau este complex și necesită coordonare;
- b) cererea de cooperare judiciară a fost transmisă Sistemului de coordonare Eurojust;
- c) termenul stabilit de autoritatea emitentă pentru executarea cererii de cooperare judiciară este mai scurt de zece zile lucrătoare;
- d) ținând seama de scopul acesteia, executarea cererii de cooperare judiciară necesită coordonarea Eurojust;
- e) cererea de cooperare judiciară emisă de o autoritate judiciară română are legătură cu o cerere de cooperare judiciară emisă de un alt stat membru al Uniunii Europene sau de un stat terț, pentru care anterior a fost solicitată asistență din partea Eurojust.

2. Competența complementară a Eurojust

În cazul în care cererea de cooperare judiciară nu privește infracțiuni care sunt de competența generală a Eurojust sau are ca obiect identificarea autorității competente să o execute, membrul național la Eurojust înaintează cererea corespondentului național sau unuia dintre punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens [articolul 13² alineatul (4) din OUG nr. 123/2007].

În cazul în care cererea de cooperare judiciară face parte din categoria celor care, potrivit instrumentelor juridice ale Uniunii Europene, inclusiv celor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, pot fi transmise prin intermediul Rețelei Securizate a Rețelei Judiciare Europene, iar asistența membrului național la Eurojust a fost solicitată exclusiv pentru transmiterea cererii, membrul național la Eurojust înaintează cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens [articolul 13² alineatul (5) din OUG nr. 123/2007].

În 2012, corespondentului național pentru RJE i-au fost transmise șapte cazuri.

3. Conflict de competență între membrul național și punctele de contact ale RJE

Implicarea SNCE este prevăzută aici, dacă este necesară. Când membrul național la Eurojust și punctul național de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană se recunosc competenți pentru a prelua cererea de cooperare judiciară sau își declină competența, membrul național la Eurojust ori punctul național de contact poate solicita asistența Sistemului Național de Coordonare Eurojust în luarea unei decizii [articolul 13² alineatul (7) din OUG nr. 123/2007].

5.4. Experiența în cazurile legate de competențele atribuite Eurojust

În timpul vizitei la fața locului au fost prezentate câteva exemple de asistență judiciară reciprocă internațională eficace pentru care sprijinul Eurojust a fost crucial. Au fost menționate trei cazuri în special, și anume:

- *Operațiunea Univers*: 2008-2009
- *Operațiunea Valea regilor*: 2009-2010
- *Operațiunea Storm/Pandora*: 2012-2013

În toate cazurile menționate anterior, asistența din partea Eurojust a fost atât de natură operațională (schimb de informații, Atlasul RJE, oferindu-se și asistență și coordonare în privința țărilor terțe – în special, punctele de contact au contribuit în mod esențial la contactarea unor țări terțe precum SUA sau chiar Columbia), cât și de natură neoperațională (coordonarea anchetelor și a blocărilor de site-uri). În plus, reuniuni de coordonare au fost organizate fie înainte, fie după blocare. Sprijinul Eurojust chiar și în acest sens a fost indispensabil.

Cooperarea cu Eurojust, acționând în calitate de colegiu, intră sub incidența articolelor 17 - 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123 din 5 noiembrie 2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene.

Experiența practică în acest domeniu ar putea fi descrisă numai din perspectiva reuniunii de coordonare desfășurate la 15 iunie 2009. Obiectul reuniunii a fost discutarea dificultăților de ordin juridic cu care se confrunta o instanță judecătorească română în ceea ce privește executarea unei hotărâri judecătorești definitive împotriva unui resortisant ceh și emiterea unui aviz în vederea ieșirii din impas, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (d) din Decizia Eurojust. Ținând seama de toate aspectele specifice ale cazului, s-a ajuns la concluzia că un răspuns la aspectele evocate ar fi transferul de proceduri penale. Instanța română a acceptat soluția identificată în timpul reuniunii de coordonare.

5.5. Experiența practică privind reuniunile de coordonare

5.5.1. Perceperea calitativă

României i se solicită adesea să participe la reuniuni de coordonare, dar România este foarte rar partea care solicită reuniunile de coordonare.

Cu toate acestea, reuniunile de coordonare sunt considerate instrumente puternice. Atunci când sunt organizate reuniuni de coordonare, rezultatul este perceput în general ca foarte util de către autoritățile române.

Un exemplu specific de caz în care reuniunile de coordonare au fost considerate a fi utile a fost dat de Biroul Teritorial Pitești al DIICOT, în *cazul Costanza*. Prima reuniune de coordonare s-a desfășurat la Haga la 24 ianuarie 2011. A doua reuniune s-a desfășurat la București la 11 octombrie 2011. În final, cea de a treia reuniune de coordonare organizată de Eurojust s-a desfășurat la București la 7 martie 2013. S-a ajuns la concluzia că anchetele comune efectuate sub coordonarea Eurojust reprezintă un real succes, în special în *cazul Costanza* în care a fost neutralizat un grup infracțional organizat din clanul Serino, o ramură a grupării mafioate Camorra care acționează în Italia și în România.

5.5.2. Rolul SNCE

Până în prezent, SNCE din România nu a fost reprezentat în cadrul niciunei reuniuni de coordonare organizate sub egida Eurojust.

5.6. Utilizarea coordonării permanente (OCC)

Biroul național a luat măsuri organizatorice pentru a îndeplini cerințele OCC începând cu 4 iunie 2011, iar procurorii și judecătorii au fost informați cu privire la stabilirea OCC (informații cu privire la acest aspect sunt disponibile pe site-ul intranet al Ministerului Justiției și al Direcției Naționale Anticorupție).

Cu toate acestea, prin intermediul OCC nu au fost prelucrate cereri, deși toate autoritățile naționale sunt încurajate ferm să utilizeze OCC. Practicienii sunt obișnuiți de mult timp să îi contacteze pe membrii Biroului pe telefoanele mobile ale acestora în cazul în care trebuie acționat în afara programului de lucru.

5.7. Experiența în cazurile legate de cooperarea dintre SNCE și unitatea națională Europol

Până în prezent, nu s-au înregistrat experiențe concrete privind acest aspect.

5.8. Concluzii

- Feedbackul primit din partea practicienilor în ceea ce privește sprijinul operațional oferit de Eurojust este foarte pozitiv. În special, capacitatea Eurojust de a facilita comunicarea cu autoritățile străine și de a accelera executarea cererilor urgente este considerată a oferi valoare adăugată.
- Potrivit legislației române, toate autoritățile judiciare pot contacta direct Eurojust. În practică, contactele sunt solicitate prin intermediul unităților pentru cooperare internațională din cadrul parchetelor specializate sau din cadrul Ministerului Justiției.
- Eurojust este deosebit de cunoscut în rândul parchetelor specializate în materie de criminalitate organizată (DIICOT) și corupție (DNA). Acest lucru este rezultatul competenței speciale a acestor parchete care corespunde în mare celei a Eurojust. Practicienii din birourile regionale ale parchetelor specializate și nespecializate, precum și judecătorii au mult mai puține contacte cu Eurojust.
- OCC nu a fost încă utilizată de autoritățile române. În practică, membrii Biroului național sunt contactați pe telefoanele lor mobile în afara programului de lucru. Cu toate acestea, OCC nu este considerată inutilă, întrucât oferă o posibilitate suplimentară de contact.

- Statisticile indică un număr relativ scăzut de cazuri deschise de biroul român de-a lungul anilor – spre deosebire de numărul de cazuri în care România este autoritatea solicitată (2012: 58 de cazuri - autoritate solicitantă, 97 de cazuri - autoritate solicitată).
- Deși reuniunile de coordonare și JIT în legătură cu posibilitățile respective de finanțare sunt considerate instrumente puternice, potențialul oferit de Eurojust ar putea fi exploatat și mai mult de autoritățile române în ambele domenii. În special, deși experiența privind reuniunile de coordonare a fost în ansamblu o experiență de succes, astfel cum a fost descris de procurorii români în cazurile date ca exemplu, numărul de cazuri rămâne destul de scăzut. Potrivit practicienilor români, participarea la reuniuni la sediul Eurojust de la Haga nu este mereu fezabilă sau practică și poate să nu aibă sens din punct de vedere logistic, în special în situația în care sunt necesare două sau mai multe reuniuni.
- În ceea ce privește alocarea cazurilor, membrul național la Eurojust poate organiza reuniuni periodice de consultare sau de coordonare cu punctele naționale de contact și cu corespondentul tehnic pentru RJE. În plus, legislația națională prevede faptul că SNCE poate fi implicat cu ocazia deciderii alocării cazurilor între Eurojust și RJE sau alte entități [articolul 13² alineatul (7) din OUG nr. 123/2007].

DECLASSIFIED

6. COOPERARE

6.1. Cooperarea cu agențiile UE și alte entități

Biroul român la Eurojust a avut experiențe fructuoase privind cazuri cu implicarea Europol și OLAF. Există un schimb de informații și de opinii constant între Biroul național la Eurojust și Biroul de legătură Europol cu privire la reuniunile organizate, în cazurile în care este invitat membrul național sau Europol.

6.2. Cooperarea cu statele terțe

6.2.1. Politica în privința implicării Eurojust

Din perspectiva relațiilor externe, implicarea Eurojust este considerată în general în mod pozitiv, datorită avantajelor concrete oferite (de exemplu, Eurojust a stabilit relații cu mai multe țări terțe și cu diferite rețele din afara UE).

6.2.2. Valoarea adăugată a implicării Eurojust

Autoritățile naționale române au solicitat și primit informații privind sistemul juridic din țara terță relevantă și autoritățile competente în ceea ce privește cererile specifice de cooperare judiciară. Multe cazuri transmise Biroului național au fost soluționate cu succes prin implicarea punctelor de contact ale Eurojust din țările terțe și a magistraților de legătură de la Eurojust. Acestea au inclus schimburi de informații, transmiterea și executarea unor cereri de MLA, precum și reuniuni de coordonare.

Au fost evidențiate mai multe cazuri în care a fost considerat util sprijinul oferit de Eurojust în ceea ce privește facilitarea cooperării cu țările terțe (de exemplu, America Latină). Membrul național a informat autoritățile competente cu privire la posibilitățile de a utiliza punctele de contact ale Eurojust din statele terțe.

Autoritățile române consideră utilă detașarea unui magistrat de legătură la Eurojust. În plus, autoritățile române au declarat că au avut experiențe pozitive cu magistrații de legătură români în trecut. Acestea apreciază contactele personale realizate cu autoritățile locale.

6.3. Experiența practică privind RJE

6.3.1. Cooperarea dintre membrul național și RJE

Există o cooperare și consultare strânsă între membrul național și punctele de contact naționale ale RJE (inclusiv corespondentul național pentru RJE). În 2012, membrul național a transmis opt cazuri punctelor de contact naționale ale RJE, iar punctele de contact naționale ale RJE (inclusiv corespondentul național) au transmis 12 cazuri membrului național. În plus, în cazuri specifice, punctele de contact naționale ale RJE au recomandat judecătorilor sau procurorilor să consulte sau să adreseze cereri membrului național la Eurojust.

6.3.2. Resurse alocate pe plan intern pentru RJE

Resursele alocate în mod obișnuit pentru poziția deținută s-au dovedit suficiente pentru ca punctele de contact ale RJE să își îndeplinească sarcinile. Nu există aspecte specifice referitoare la resurse, cu excepția timpului pe care punctele de contact ale RJE îl pot avea la dispoziție.

6.3.3. Performanța operațională a punctelor de contact ale RJE

Activitățile punctelor de contact naționale ale RJE constau în: furnizarea de informații privind dreptul străin/național; oferirea de asistență în timpul pregătirii unei cereri de MLA, al executării unei cereri de MLA și în cazuri de întârzieri în executarea unei cereri de MLA; oferirea de sprijin la emiterea unui MEA, a unui ordin de înghețare, a unui certificat privind sancțiuni financiare sau a unui ordin de confiscare și asistență în obținerea unor hotărâri judecătorești în materie penală. O serie de puncte de contact ale RJE oferă formare pentru judecătorii și procurorii români (sporirea gradului de cunoaștere a Rețelei judiciare europene).

Punctele de contact ale RJE în România pot contacta toate autoritățile relevante și face schimb de informații în interiorul țării lor pentru a-și putea îndeplini sarcinile.

Rapoartele de activitate pentru anii 2011-2012 arată că numărul mediu de cazuri gestionate în 2011 a fost de 489, iar în 2012 a fost de 538 (cereri primite și cereri transmise).

În plus, în 2012 au fost organizate două reuniuni ale RJE cu finanțare din partea RJE. Reuniunea națională a RJE a fost organizată la 10-12 octombrie 2012, iar la 24-26 octombrie 2012 a avut loc o reuniune regională.

6.3.4. Perceperea site-ului internet al RJE și a instrumentelor acestuia

În România, instrumentele actuale sunt considerate foarte utile, în special Atlasul privind MLA (utilizat la scară largă de practicienii din România), Atlasul privind MEA și noul instrument „bibliotecă” (*Library*). Cu toate acestea, autoritățile române au sugerat că se mai pot aduce îmbunătățiri și se poate consolida în continuare site-ul internet al RJE, pentru a respecta pe deplin concluziile Consiliului din decembrie 2010 și pentru a răspunde noilor provocări în materie de evoluții legislative.

Correspondentul național și correspondentul tehnic sunt responsabili de menținerea și actualizarea informațiilor de pe site-ul internet al RJE, cu sprijin din partea altor puncte de contact ale RJE în România, precum și din partea administratorului site-ului și a secretariatului.

Cu toate acestea, este regretabil că Atlasul român nu este disponibil pe deplin. Autoritățile române au încercat să găsească o soluție la această problemă în ultimii ani. Nu a fost posibilă introducerea în modelul atlasului a tuturor informațiilor colectate din cauza unor restricții tehnice. Autoritățile române ar dori foarte mult să rezolve această problemă în colaborare cu Secretariatul RJE. Acest lucru pare să fie cu atât mai important cu cât, ținând seama de competențele speciale ale diferitelor organisme specializate de anchetă și de diferitele niveluri ale instanțelor judecătorești din România, nu este întotdeauna ușor să se stabilească autoritatea națională competentă.

6.4. Concluzii

- În România, RJE este apreciată și considerată utilă. Aceasta este utilizată în cazuri simple, de exemplu pentru atenționări privind executarea cererilor de MLA.
- Există 9 puncte de contact ale RJE care reprezintă diferite autorități responsabile de cooperarea judiciară internațională în materie penală. Unele puncte de contact ale RJE fac parte și din SNCE.
- RJE este „completată” de Rețeaua judiciară română care este alcătuită din practicieni cu experiență care, printre altele, furnizează consiliere în cazurile cu implicații internaționale și oferă o modalitate suplimentară pentru practicienii români pentru a contacta RJE.
- Sistemul român este organizat de o manieră care facilitează cooperarea strânsă dintre Eurojust și RJE. Cazurile pot fi transmise din partea Biroului național la Eurojust către RJE și viceversa.
- Instrumentele RJE sunt considerate utile. Atlasul, în special, este utilizat la scară largă. Faptul că Atlasul și *Fiches Belges* sunt actualizate cu regularitate este considerat crucial.
- Din cauza unor motive tehnice referitoare la formatul modelului atlasului, Atlasul român nu este pe deplin disponibil. Este recomandabil ca autoritățile române, în colaborare cu Secretariatul RJE, să găsească soluții pentru rezolvarea problemei.

7. TEHNICI SPECIALE DE ANCHETĂ - EXPERIENȚE PRACTICE

7.1. Livrările supravegheate [articolul 9d litera (a)]

În România, livrările supravegheate sunt autorizate și coordonate de un procuror. După cum s-a menționat anterior, membrului național i-a fost, de asemenea, acordată această competență, dar numai în cazuri urgente și cu notificarea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a unui procuror desemnat de acesta.

Membrul național nu are experiență practică în legătură cu livrările supravegheate.

7.2. Echipele comune de anchetă (articolul 9f)

Procurorul este cel care decide înființarea unei JIT. Dacă este necesar într-un anumit caz, se desfășoară discuții între membrul național și procurorul competent și se poate înființa o JIT cu sprijinul Eurojust.

Până în prezent, șase acorduri privind JIT au fost încheiate de către serviciile DIICOT și au fost coordonate/puse în aplicare cu implicarea Eurojust. Pentru două dintre acorduri a fost alocată finanțare din partea UE. În prezent este în curs de înființare o altă JIT.

Din moment ce autoritățile române nu au depus încă o cerere de finanțare, acestea nu au putut să ofere o opinie privind procesul de depunere a cererilor. Acestea au menționat totuși faptul că sprijinul general al Eurojust și informațiile privind disponibilitatea fondurilor chiar înainte de completarea unei cereri formale au fost extrem de utile.

Potrivit legislației române, membrul național poate participa la JIT. În practică, membrul național nu participă în general, dar contribuie totuși la înființare, la elaborarea de acorduri privind JIT și la furnizarea de expertiză. Cu toate acestea, informațiile disponibile prin intermediul participării membrului național la JIT ar spori experiența Eurojust și ar îmbunătăți de asemenea sprijinul pe care Eurojust îl poate oferi practicienilor la depășirea obstacolelor deja întâlnite cu alte ocazii. Aceasta ar contribui la dezvoltarea Eurojust drept centru de expertiză în ceea ce privește JIT.

Participarea reprezentanților Europol la JIT a fost considerată oportună și utilă, sprijinul și asistența tehnică oferită de aceștia constituind valoare adăugată. A fost subliniat faptul că Europol a furnizat un sprijin important prin rapoartele analitice și prin punerea în acțiune a *biroului mobil*.

În toate cazurile în care au fost implicați, atât intervenția membrului național la Eurojust, cât și cea a reprezentanților Europol au fost apreciate de practicienii responsabili. Membrul național la Eurojust a furnizat sprijin continuu, inclusiv prin organizarea de reuniuni periodice ale membrilor echipei și, de asemenea, prin oferirea de consiliere constantă. România a elogiat sprijinul crucial oferit de Europol atât prin intermediul rapoartelor de analiză în cadrul anchetelor, cât și prin furnizarea biroului mobil cu ocazia activităților operaționale (percheziții, interogatorii).

În timpul vizitei la fața locului, echipa de evaluare a primit numai rapoarte privind JIT de succes.

Au fost date ca exemplu experiențe de succes, cum ar fi *operațiunea Europa*, care privea un presupus trafic de copii romi către mai multe state membre în scop de exploatare. La 1 septembrie 2008 a fost semnat un acord între România și Regatul Unit pentru înființarea unei JIT cu sprijin din partea membrilor naționali român și britanic la Eurojust. Acordul a fost prelungit până la 31 decembrie 2010. Operațiunea a implicat Poliția metropolitană, Parchetul coroanei britanice, Eurojust și Europol.

Eurojust a furnizat logistica – o sală de negociere, consiliere judiciară și traducere/interpretare. În practică, mai multe reuniuni au fost organizate cu sprijinul Eurojust (la Haga, București și Londra). În plus, Europol a furnizat sprijin analitic – inclusiv echipa mobilă de analiză și sprijin. Mai mulți minori exploatați de rețea și părinții acestora din Regatul Unit au fost interogați de anchetatorii români. Cazul a figurat în Raportul anual al Eurojust – JIT EUROPA și a fost considerat unul dintre cele mai importante cazuri de cooperare în combaterea traficului de persoane.

În timpul vizitei la fața locului, reprezentanții DIICOT au afirmat că este necesar să se înființeze mai multe JIT în viitor și să se utilizeze sprijinul din partea Eurojust și Europol în toate cazurile, să se utilizeze fondurile disponibile și să se informeze mai mult agențiile de aplicare a legii despre beneficiile JIT. Echipa de evaluare poate numai să recomande României să înregistreze progrese în acest sens.

7.3. Alte tehnici speciale de anchetă

În general, în cazurile transmise către Eurojust, cooperarea dintre autoritățile române și cele străine implicând interceptarea convorbirilor telefonice și interceptarea comunicărilor electronice, supravegherea transfrontalieră sau agenții sub acoperire a funcționat bine, cu toate că, în anumite cazuri, diferențele dintre regimurile juridice au dat naștere la anumite dificultăți.

7.4. Concluzii

- Feedbackul din partea practicienilor în ceea ce privește experiența legată de JIT este foarte pozitiv. JIT la care România a luat parte par a fi fost bine organizate și au condus la rezultate eficiente.
- La momentul vizitei la fața locului, autoritățile române participaseră în total la șase JIT. Acest număr este un număr rezonabil de JIT pentru început, totuși, comparativ cu amploarea criminalității internaționale din diverse domenii, ar putea fi eventual înființate mai multe JIT în viitor, în special la inițiativa autorităților române. Ar putea fi de ajutor eforturi suplimentare în ceea ce privește exploatarea posibilităților de finanțare.

8. FORMARE ȘI SENSIBILIZARE

8.1. Promovarea utilizării Eurojust și RJE

8.1.1. *Formare*

Formarea este organizată de Institutul Național al Magistraturii (coordonat de Consiliul Superior al Magistraturii), cu implicarea punctelor de contact ale RJE și a membrului național la Eurojust. Ministerul Justiției organizează sesiuni de formare cel mai adesea în cadrul proiectului UE. Este oferită, de asemenea, formare decentralizată, cu implicarea Rețelei judiciare române, în cadrul căreia sunt promovate subiecte care au legătură cu Eurojust și RJE. Sesiunile de formare organizate de Ministerul Afacerilor Interne pe tema cooperării polițienești internaționale au cuprins și informații privind Eurojust și RJE.

Judecătorilor și procurorilor le-au fost distribuite broșuri ale RJE, ca și rapoartele redactate de RJE și Eurojust privind activitățile proprii.

8.1.2. *Alte măsuri*

Pe site-ul intranet și pe site-ul internet ale Ministerului Justiției există informații referitoare atât la Eurojust, cât și la RJE, cu linkuri către ambele site-uri internet. În consecință, RJE este menționată în toate orientările redactate de Ministerul Justiției privind diferite teme ale cooperării judiciare și Eurojust. De asemenea, în cadrul activității lor curente, procurorii și judecătorii sunt încurajați, iar acestora le este recomandat să utilizeze instrumentele operaționale ale RJE (în special Atlasul).

8.2. Formare specifică pentru membrii naționali și pentru punctele de contact ale RJE

Atât membrul național, cât și adjunctul acestuia, au o experiență îndelungată ca procurori în anchetarea criminalității organizate și a corupției, precum și în ceea ce privește cooperarea judiciară. Același lucru este valabil și pentru punctele de contact ale RJE. Toți au participat la mai multe sesiuni de formare organizate la nivel național și internațional pe teme diverse, inclusiv cooperarea judiciară.

8.3. Concluzii

- Cadrul juridic aplicabil cooperării cu Eurojust este disponibil pentru toți practicienii. În special, Ministerul Justiției informează periodic judecătorii cu privire la modificările legislative prin intermediul circularilor emise pe suport tipărit și în format electronic. În plus, informații cu privire la Eurojust și RJE se pot regăsi pe site-ul intranet al ministerului, accesibil tuturor judecătorilor. Din motive tehnice, procurorii nu au acces general la pagina de intranet a Ministerului Justiției, dar le poate fi acordat acces la cerere.
- Institutul Național al Magistraturii formează toți viitorii magistrați români. Începând cu 2010, programa de formare a inclus informații privind Eurojust și RJE. În timpul acestui curs, se desfășoară exerciții practice utilizând site-ul internet al RJE. A fost declarat faptul că, după ce își încep activitatea pe teren, practicienii au tendința de a-i contacta pe foștii profesori în cazul în care au întrebări suplimentare privind cooperarea internațională în materie penală.
- Formarea continuă după completarea studiilor de magistratură este oferită de asemenea de Institutul Național al Magistraturii pentru practicienii interesați de acest domeniu. Cu toate că participarea la astfel de formări nu este obligatorie, de obicei există mai multe cereri decât locurile disponibile. Întrucât nivelul cererii este atât de ridicat, Institutul ar dori să realizeze creșterea capacității cursurilor care au ca temă RJE și Eurojust.
- Echipa de evaluare este de părere că Eurojust ar putea sprijini în mod util eforturile României și ale altor state membre în ceea ce privește sporirea gradului de cunoaștere în rândul practicienilor, prin furnizarea unei liste clare de servicii operaționale și strategice pe care le poate pune la dispoziția acestor state.

9. OBSERVAȚII GENERALE

9.1. Evaluare generală

România participă atât în cadrul Eurojust, cât și în cadrul Rețelei judiciare europene, și consideră că ambele au propriul rol în asistarea autorităților naționale în combaterea criminalității. Din motive de eficiență și complementaritate, se consideră că, în ceea ce privește cooperarea și colaborarea dintre Eurojust și RJE, ambele ar trebui să furnizeze detalii privind propria activitate și să se asigure că nu există confuzii la nivel național cu privire la relația dintre cele două.

9.2. Sugestii suplimentare din partea României

Autoritățile române și-au exprimat opinia potrivit căreia Eurojust ar trebui să își îmbunătățească mecanismul prin care furnizează autorităților naționale informații și feedback privind rezultatele prelucrării informațiilor.

De asemenea, România a sugerat că ar trebui să fie încurajată participarea membrilor naționali la Eurojust în cadrul reuniunilor RJE (plenare, naționale și regionale) și viceversa.

În opinia autorităților române, potențialul RJE de a spori dialogul dintre judecători și procurori, de a consolida încrederea reciprocă, de a îmbunătăți cunoașterea altor sisteme juridice și de a ajuta la împărtășirea experiențelor practice trebuie să fie explorat suplimentar și trebuie să se profite mai mult de beneficiile oferite de acesta; în ceea ce privește resursele, Secretariatul RJE ar beneficia de pe urma alocării tuturor resurselor umane și financiare adecvate.

9.3. Perceperea procesului de evaluare în ceea ce privește subiectul care face obiectul examinării

Autoritățile române au declarat că ar fi foarte apreciat un raport final privind rezultatul celei de a 6-a runde de evaluări reciproce. În plus, acestea ar considera util un raport privind acțiunile ulterioare.

10. RECOMANDĂRI

În ceea ce privește punerea în practică și funcționarea Deciziilor privind Eurojust și Rețeaua judiciară europeană în materie penală, echipa de experți implicată în evaluarea României a putut examina în mod satisfăcător sistemul din România. În ansamblu, principiile de lucru și cadrul juridic ale sistemului sunt foarte robuste și funcționale, iar diversele părți implicate își cunosc rolurile și responsabilitățile.

Echipa de evaluare consideră adecvat să facă o serie de sugestii în atenția autorităților române. În plus, pe baza necesităților specifice ale sistemului român și a diferitelor bune practici ale acestuia, sunt de asemenea formulate recomandări conexe adresate UE și instituțiilor și agențiilor sale (în special Eurojust și RJE).

10.1. Recomandări adresate României

România ar trebui:

1. Să continue să sporească gradul de cunoaștere în rândul practicienilor specializați cu privire la serviciile pe care Eurojust le poate oferi; în special, să promoveze posibilitățile pentru Eurojust de a organiza reuniuni de coordonare la Haga, precum și la locația autorității naționale solicitante sau solicitate (cf. 5.2, 5.5.1, 5.8);
2. Să promoveze în continuare utilizarea JIT și posibilitățile de a primi finanțare de la Eurojust; să analizeze posibilitățile pentru membrii Biroului național de a lua parte la JIT și, în acest fel, de a spori expertiza Eurojust în privința JIT (cf. 7.2 și 7.4);
3. Să continue sensibilizarea la nivel local cu privire la obligațiile asumate în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust și să se asigure că datele sunt transmise în mod eficace către Biroul român la Eurojust, indiferent unde au fost colectate (cf. 4.1.2, 4.3);

4. Să continue eforturile de sporire a posibilităților de formare continuă privind aspecte legate de Eurojust și RJE pentru toți practicienii vizați (procurori, judecători și poliție) în toate regiunile României (cf. 8.1);
5. Să evalueze periodic alocarea resurselor către Biroul național în relație cu volumul de lucru al acestuia și, dacă este necesar, să analizeze utilizarea posibilităților de numire a unor asistenți sau a unor experți naționali detașați la Biroul național (cf. 3.4.1, 3.6.2);
6. Să monitorizeze îndeaproape funcționarea SNCE în vederea asigurării îndeplinirii eficace a sarcinilor acestuia, în special în ceea ce privește coordonarea internă și dezvoltarea activităților Eurojust – întrucât echipa de evaluare este de părere că, pe termen mediu, ar putea să fie necesară clarificarea rolului practic și a responsabilităților SNCE. În plus, în viitor ar trebui organizate reuniuni periodice ale SNCE, pentru discutarea subiectelor de interes și pentru diseminarea informațiilor (cf. 3.3.2, 3.3.3 și 3.6.3);
7. Să promoveze și să faciliteze accesul tuturor părților interesate (inclusiv procurorii) la informațiile bogate privind Eurojust, RJE și cooperarea internațională prezente pe site-ul internet al Ministerului Justiției (cf. 5.6, 8.1.2, 8.3);
8. Să asigure, în cooperare cu Secretariatul RJE, funcționarea deplină a Atlasului român pe site-ul internet al RJE (cf. 6.3.4).

10.2. Recomandări adresate Uniunii Europene, instituțiilor și agențiilor acesteia și altor state membre

Uniunea Europeană și instituțiile acesteia ar trebui:

9. Să asigure și să sporească furnizarea de finanțare din partea UE pentru JIT prin intermediul Eurojust; contribuția continuă la finanțarea JIT este esențială pentru promovarea utilizării acestui instrument de către autoritățile judiciare (cf.7.2).

Alte state membre ar trebui:

10. Să aibă în vedere utilizarea JIT în cazurile în care este necesar și să analizeze posibilitățile pentru membrii Biroului național de a lua parte la JIT și, în acest fel, de a spori expertiza Eurojust în privința JIT (cf. 7.2);
11. Să asigure punerea în aplicare cea mai eficace cu putință a articolului 13 din Decizia Eurojust, prin măsuri de sensibilizare și prin stabilirea instrumentelor adecvate; fiecare stat membru ar trebui să aibă în vedere stabilirea unei conexiuni securizate cu Eurojust (cf. 4.1.2, 4.1.4, 4.3);
12. Să sporească cât mai mult cu putință și pentru toți practicienii formarea continuă disponibilă privind aspecte legate de Eurojust și RJE (cf. 8.1.1 și 8.3).

10.3. Recomandări adresate Eurojust/RJE**Eurojust ar trebui:**

13. Să furnizeze practicienilor o listă clară a serviciilor operaționale și strategice pe care le poate oferi acestora (cf. 8.3);
14. Să ofere feedback referitor la existența sau inexistența unui „răspuns pozitiv” cât mai curând posibil, în urma unei notificări în temeiul articolului 13 (cf. 4.2.1, 4.3);
15. Să ofere sprijin pentru schimbul de experiență și bune practici ale SNCE ale tuturor statelor membre, de exemplu prin actualizarea periodică a *Fiches Suédoises* și prin organizarea de reuniuni ale persoanelor responsabile de funcționarea SNCE (cf. 3.3.3);
16. Să aibă în vedere posibile căi pentru detașarea magistraților de legătură în state terțe (cf. 6.2.2).

Eurojust, prin intermediul Secretariatului Rețelei judiciare europene în materie penală, ar trebui:

17. Să asigure, în cooperare cu autoritățile române, funcționarea deplină a Atlasului român pe site-ul internet al RJE (cf. 6.3.4, 6.4);
18. Să monitorizeze actualizarea periodică a site-ului internet al RJE și în special a Atlasului și a *Fiches Belges* (cf. 6.3.4).

DECLASSIFIED

ANNEX A: PROGRAMME FOR THE ON-SITE VISIT AND PERSONS INTERVIEWED/MET

6th Round of Mutual Evaluations - Romania 22 - 25 October 2013

Tuesday 22 October 2013

Venue: Ministry of Justice, Bucharest

- 9.00 Welcome by the Minister for Justice
- 9.15 Working meeting with representatives of the National Central Authority
- 10.15 Working meeting with representatives of contact points to the EJN and various other EU networks
- 11.15 Working meeting with representatives of the National Institute for Magistracy and the Eurojust National Member for Romania

Venue: Center for International Police Cooperation, Bucharest

- 14.00 Working Meeting with the representatives of the Europol and SIRENE National Offices

Wednesday 23 October 2013

Venue: Prosecution Office of the High Court of Cassation and Justice, Bucharest

- 9.00 Welcome by the General Prosecutor
- 9.10 General overview of the organisation, structure, competences and functioning of the prosecution offices
- 09.30 Working Meeting with the representatives of Directorate for Investigation of Organized Crime and Terrorism (Central and Bucharest Territorial Service)
- 11.30 Working Meeting with the representatives of National Anticorruption Department
- 12.15 Working Meeting with the representatives of Prosecution Office of the Court of Appeal of Bucharest and of the Local Prosecution Offices

Venue: Ministry of Internal Affairs, Bucharest

14.30 Welcome

14.40 Working Meeting with the police officers from the General Directorate for the Investigation of Crimes and General Directorate for the Investigation of Organised Crime

Thursday 24 October 2013

Venue: Territorial Service of the Directorate for Organized Crime and Terrorism, Pitești

09.30 Working Meeting with the prosecutors from Pitești Territorial Service

Friday 25 October 2013

Venue: Court of Appeal, Bucharest

08.30 Welcome by the President of the Court of Appeal of Bucharest

08.45 Working Meeting with the judges from the Court of Appeal of Bucharest and from the Local and District Courts

Venue: Ministry of Justice, Bucharest

10.15 Debriefing meeting

-/-

ANNEX B: PERSONS INTERVIEWED/MET

Meetings 22 October 2013

Venue: Ministry of Justice, Bucharest

Person interviewed/met	Organisation represented
Simona-Maya TEODOROIU	Secretary of State
Daniela BURUIANA	National Member at Eurojust
Viviana ONACA	Director, Directorate for International Law and Judicial Cooperation
Mariana RADU	Head of Division for International Judicial Cooperation in Criminal Matters (National correspondent for EJM)
Emanuela MIRITA	Counsellor for European Affairs
Daniela Eugenia BADICA	Chief Prosecutor (EJM contact point)
Ingrid-Renata PETCU	Prosecutor (EJM contact point)
Laura Felicia CEH	Chief prosecutor (EJM contact point)
Stefania STAN	Prosecutor
Mirela CIUREZU	Judge, Court of Appeal of Craiova (EJM contact point)
Cristina ROTARU RADU	Judge, High Court of Cassation and Justice (EJM contact point)
Florin-Razvan RADU	Director, Superior Council of Magistracy (EJM contact point)
Tudorel STEFAN	Prosecutor, National Institute for Magistracy

Venue: Center for International Police Cooperation, Bucharest

Person interviewed/met	Organisation represented
Dragos AGAPIE	Director of the Center of International Police Cooperation
Corina CHITESCU	Acting Head of SIRENE Office
Mihai NASTASE	Chief Commissioner, Head of Europol National Unit
Lacramioara PETRESCU	Chief Commissioner, Interpol National Office
Dorel DOROBANTU	Police Officer, Europol National Unit
Adina FLORESCU	Police Inspector, SIRENE Office

Meetings 23 October 2013

Venue: Prosecution Office of the High Court of Cassation and Justice, Bucharest

Person interviewed/met	Organisation represented
Tiberiu NITU	General Prosecutor of the High Court of Cassation and Justice
Daniela-Eugenia BADICA	Chief Prosecutor, Division for International Cooperation
Stefania STAN	Prosecutor, Division for International Cooperation
Mariana CIMPEAN	Prosecutor, Division for International Cooperation
Aura SCHIOPU	Prosecutor, Division for International Cooperation

Carmen-Adriana POPA	Prosecutor, Prosecution Office of the Court of Appeal of Bucharest
Laurenția-Camelia LICĂ	Prosecutor, Prosecution Office of the Court of Appeal of Bucharest
Vicentiu-Razvan GHERGHE	Prosecutor, Prosecution Office of the Court of Appeal of Bucharest
Elena-Victoria CAZAN	Deputy Chief Prosecutor of the Prosecution Office of the 4 th Local Court of Bucharest
Ștefăniță-Cosmin STROIE	Prosecutor, Prosecution Office of the 5 th Local Court of Bucharest,
Daniela BURUIANĂ	National Member at Eurojust
Constantin BOLBOȘANU	Deputy Chief Police Commissioner, Deputy Director, Directorate for the Investigation of Organised Crime of the Ministry for Internal Affairs
Alina-Mihaela BICA	Prosecutor, Director of the Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Olga VRINCEANU	Chief prosecutor (THB Division), Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Steluța STANOIU	Prosecutor (Division for Organized Crime), Directorate for the Investigation of Organized Crime and Terrorism
Ioana ALBANI	Chief Prosecutor (Cyber Crime Division), Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Elena-Aristița DINU	Prosecutor (Cyber Crime Division), Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Laura-Felicia CEH	Chief Prosecutor, Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Maria-Camellia STOINA	Prosecutor, Directorate for the Investigation of Organised Crime and

	Terrorism
Vali-Sonia BOTEZATU	Prosecutor, Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Mihaela PORIME	Prosecutor, Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Claudiu-Constantin DUMITESCU	Chief prosecutor, Section for combating the offences related to corruption offences, National Anticorruption Directorate
Ingrid-Renata PETCU	Prosecutor, Division for International Cooperation, National Anticorruption Directorate
Florin CIOBOTARU	Police officer, Division for International Cooperation, National Anticorruption Directorate
Marian BOCA	Chief Police Commissioner Division for Operative Cooperation, Directorate for the Investigation of Organised Crime, Ministry for Internal Affairs
Marius ROMAN	Chief Police Commissioner Acting Head of Division for Combating THB, Directorate for the Investigation of Organised Crime, Ministry for Internal Affairs
Razvan LETCANU	Police Commissioner, Division for Combating THB, Directorate for the Investigation of Organised Crime, Ministry for Internal Affairs
Silviu PITRAN	Police officer, Division for Combating THB, Directorate for the Investigation of Organised Crime, Ministry for Internal Affairs

Meetings 24 October 2013

Venue: Territorial Service of the Directorate for Organized Crime and Terrorism, Pitești

Person interviewed/met	Organisation represented
Elena-Giorgiana HOSU	Prosecutor, Deputy Director of the Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Nicolae BLAGA	Counselor of the Director of the Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Valentin PREOTEASA	Chief Prosecutor, Pitesti Territorial Service
Carmen-Elena VALIMAREANU	Chief Prosecutor, Valcea Territorial Office
Florina-Silvia POPA	Chief Prosecutor, Directorate for the Investigation of Organised Crime and Terrorism
Emanuel VOICU	Chief Police Commissioner Division for Antidrug, Pitesti Office for the Investigation of Organised Crime
Lucian MONGESCU	Chief Police Commissioner, Valcea Division for the Investigation of Organised Crime
Mihai DRAGAN	Police Officer, Pitesti Office for the Investigation of Organised Crime
Mihai MIRON	Police Officer, Pitesti Office for the Investigation of Organised Crime

Meetings 25 October 2013

Venue: Court of Appeal of Bucharest

Person interviewed/met	Organisation represented
Isabelle TOCAN	Judge, Court Of Appeal of Bucharest
Alina MOȘNEAGU	Judge, Court Of Appeal of Bucharest
Elena COSTACHE	Judge, Court Of Appeal of Bucharest
Claudia CIPARIU	Judge, District Court of Bucharest
Gabriela TANASE	Judge, District Court of Bucharest
Mihai BALANESCU	Judge, District Court of Bucharest
Oița GHITĂ	Judge, District Court of Călărași
Tudor OLTEANU	Judge, District Court of Giurgiu
Catalin JIGĂU	Judge, District Court of Ialomița
Luminița DRĂGHICI	Judge, District Court of Ilfov

ANNEX C: LIST OF ABBREVIATIONS/GLOSSARY OF TERMS

LIST OF ACRONYMS, ABBREVIATIONS AND TERMS	ROMANIAN OR ACRONYM IN ORIGINAL LANGUAGE	ENGLISH
CMS	-	Case Management System (Eurojust)
COPEN	-	Working Party on Cooperation in Criminal Matters
CoE	-	Council of Europe
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	Directorate for Investigating Organised Crime and Terrorism
DNA	Direcția Națională Anticorupție	National Anti-corruption Directorate
EAW	-	European Arrest Warrant
RJE	-	European Judicial Network
ENCS	-	Eurojust National Coordination System
EPOC	-	European Pool against Organised Crime
GENVAL	-	Working Party on General Matters including Evaluations
GEO	-	Government Emergency Ordinance
<i>JIT</i>	-	Joint Investigation Team
LoR	-	Letter of Request
MLA	-	Mutual Legal Assistance
MoJ		Ministry of Justice
OCC	-	On Call Coordination system
OLAF	<i>Office européen de Lutte Anti-Fraude</i>	European Anti-Fraud Office
RJN		Romanian Judicial Network

LIST OF ACRONYMS, ABBREVIATIONS AND TERMS	ROMANIAN OR ACRONYM IN ORIGINAL LANGUAGE	ENGLISH
SIS	<i>Système d'Information Schengen</i>	Schengen Information System
SIRENE	-	Supplementary Information Request at the National Entry
TE-SAT	-	Europol's EU Terrorism situation and Trend Report

DECLASSIFIED